

IV. Det økonomiske og sociale råd og de særlige institutioner.

Forsamlingen vedtog et forslag fra Libanon om iværksættelse af en undersøgelse med henblik på udarbejdelse af oversigter over den sociale og kulturelle stilling i verden.

Den internationale konference om informationsfrihed, der afholdtes i Genève den 23. marts—21. april 1948, havde vedtaget tre konventionsudkast samt 43 resolutioner. Konferencens slutakt var derefter blevet forelagt det økonomiske og sociale råd, der imidlertid på sin 7. samling kun nåede at behandle udkastet til konvention om indsamling af nyheder og disses internationale videregivelse, medens de to andre konventioner og resolutionerne ikke kom til behandling, inden samtlige tekster oversendtes til plenarforsamlingen til videre behandling. På grund af 3. udvalgs omfattende arbejde med erklæringen om menneskerettighederne blev drøftelsen af spørgsmålet udsat til forsamlingens 2. del, hvor det optog størstedelen af udvalgets arbejdstid, uden at man dog blev færdig med hele emnet.

Et omdiskuteret punkt var censurbestemmelserne, idet der her gjorde sig en særlig stærk uenighed gældende mellem østblokkens lande og de øvrige medlemsstater. På forslag af Australien ændredes bestemmelsen om, at censur kan indføres af hensyn til opretholdelsen af den nationale sikkerhed, til det betydeligt mindre omfattende begreb „hensynet til det nationale forsvar“. Dette var en tilbagevendende til det i det oprindelige udkast anvendte udtryk og stemte med de fra dansk side fremhævede synspunkter.

I udkastet til den 1. konvention fandtes ikke nogen bestemmelse om afgørelse af stridigheder i forbindelse med konventionens anvendelse og fortolkning. Fra norsk side fremsattes forslag om at indføje en ny artikel i konventionen, hvorefter strids-spørgsmål, der ikke har kunnet løses på anden måde, skal henvises til den mellem-

folkelige domstol. Bestemmelsen svarede til den i udkastene til de andre konventioner indeholdte og var i overensstemmelse med et tidligere fra dansk side udtrykt ønske. Forslaget vedtoges af udvalget.

Med hensyn til den 2. konvention om en international ret til berigtigelse vedtog 3. udvalg et fransk forslag om at slå de to konventionsudkast sammen til eet; det fik senere titlen: „Konvention om international videregivelse af nyheder og retten til berigtigelser“.

Konventionen om international videregivelse af nyheder og retten til berigtigelse blev forelagt plenarforsamlingen og vedtoges med 33 stemmer mod 6, medens 13 afholdt sig fra at stemme.

Konferencen i Genève havde endvidere vedtaget en række resolutioner, der ikke var blevet gjort til genstand for drøftelse af det økonomiske og sociale råd på dets 7. samling, inden de oversendtes til plenarforsamlingen. På indstilling af 3. udvalg tog forsamlingen en del af dem til efterretning, medens de øvrige blev henvist til det økonomiske og sociale råd, således at dette selv kunne træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger i den anledning. Resolutionen herom vedtoges af forsamlingen med 41 stemmer, deriblandt Danmarks. Under drøftelsen af resolutionerne i udvalget blev der fra dansk side i lighed med tidligere taget forbehold med hensyn til resolutionerne 37, 38 og 40, som man fandt overflødige.

Med hensyn til spørgsmålet om flygtninge og tvangsforflyttede personer fremsatte den polske delegerede i udvalget et angreb på vestmagterne, der beskyldtes for at skaffe sig billig arbejdskraft eller soldater fra flygtningelejrene. Et af Polen fremsat forslag til en resolution om at træffe forholdsregler mod en række påståede uheldige forhold i flygtningelejrene og at slutte hjemsendelsen af flygtninge efter deres eget frie ønske med udgangen af 1949 støttedes af Sovjetunionen, Ukraine og Jugoslavien,